

บันทึก

เรื่อง การตีความการใช้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ สร.๐๒๐๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๗ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีความว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีปัญหาในเรื่องการตีความการใช้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒ ข้อ ดังต่อไปนี้

๑. กฎทบทวน พ.ศ. ๒๕๐๗ จะมีผลลบล้างบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารงานบุคคลในพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหรือไม่

๒. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๔ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งมีผลลบล้างกฎ ก.ม. พ.ศ. ๒๕๐๗ จะทำให้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีผลใช้บังคับได้โดยสมบูรณ์ทุกมาตราหรือไม่

โดยที่ปัญหาดังกล่าวฝ่ายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความเห็นว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนอกจากจะต้องอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้วยังต้องอยู่ภายใต้ระเบียบและกฎเกณฑ์ของกฎ ก.ม. ซึ่งมีฐานะเป็นกฎหมายออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ อีกด้วย และตามหลักการที่ถูกต้องแล้ว ในกรณีที่กฎ ก.ม.ซึ่งเป็นกฎทบทวนออกมาขัดแย้งกับพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ย่อมจะต้องถือปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเป็นสำคัญ กฎทบทวนไม่อาจลบล้างกฎหมายที่เป็นพระราชบัญญัติได้ แต่ในทางปฏิบัติส่วนใหญ่ก็ถือตามกฎ ก.ม.ซึ่งน่าจะเป็นการไม่ถูกต้อง อนึ่งจากการพิจารณาประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๔ ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในบทเฉพาะกาลบัญญัติว่า “การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้คงเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนั้นๆ” ซึ่งเท่ากับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะต้องตกอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเองเท่ากับว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๔ มีผลลบล้าง กฎ ก.ม. พ.ศ. ๒๕๐๗ นี้แล้ว และพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยน่าจะมีผลใช้บังคับได้โดยสมบูรณ์ทุกมาตรา

เกี่ยวกับเรื่องนี้ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐมีความเห็นว่า เมื่อมีประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ แล้วมหาวิทยาลัยทั้งหมดย่อมพ้นจาก ก.พ.มาขึ้นกับ ก.ม. และ อ.ก.พ.กรม และ อ.ก.พ.กระทรวงของมหาวิทยาลัยย่อมสิ้นสภาพไปตามมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ฉะนั้น กฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๗ จึงไม่เป็นผลให้ อ.ก.พ.กรม และอ.ก.พ.กระทรวง ของมหาวิทยาลัยฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้ ส่วนประกาศของคณะ

ปฎิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ที่ระบุว่า “การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้คงเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนั้น ๆ” เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยเรื่องการแบ่งส่วนราชการว่าไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๖ ที่บัญญัติไว้ว่าการแบ่งส่วนราชการนั้นให้ออกเป็นพระราชบัญญัติหรือเป็นพระราชกฤษฎีกา ผลจึงเป็นว่า ถ้ามหาวิทยาลัยใดมีกฎหมายเดิมให้ออกเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ก็ให้ออกเป็นประกาศได้ตามเดิม เรื่อง แบ่งส่วนราชการไม่เกี่ยวกับกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๗ อันเป็นเรื่องการบริหารงานบุคคล ฉะนั้น กฎกระทรวงจึงยังคงมีผลใช้บังคับอยู่

เมื่อการตีความการใช้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐไม่ตรงกันเช่นนี้ จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความข้อกฎหมายดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) พิจารณาปัญหาเรื่องนี้แล้ว ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในเรื่องนี้มีเพียงว่า จะใช้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในกรณีใดบ้าง เมื่อได้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้ประกอบกับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐและผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว มีความเห็นดังนี้

ในเบื้องต้นพึงระลึกว่า แต่เดิมนั้นมหาวิทยาลัยทุกแห่งตกอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนั้น ๆ โดยเฉพาะ แต่เมื่อได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ แล้ว ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา มหาวิทยาลัยทุกแห่งต่างก็ตกอยู่ภายใต้บังคับกฎหมาย ๒ ฉบับ คือ กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ซึ่งเป็นกฎหมายเดิมของมหาวิทยาลัยนั่นเอง และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยดังกล่าวข้างต้น ซึ่งยังผลให้มหาวิทยาลัยทั้งหมดพ้นไปจาก ก.พ.มาขึ้นกับ ก.ม.พร้อมทั้ง อ.ก.พ.กรม และอ.ก.พ.กระทรวงของมหาวิทยาลัยทั้งหมดก็สิ้นสภาพไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยด้วย สำหรับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็อยู่ในสภาพที่ตกอยู่ภายใต้บังคับกฎหมาย ๒ ฉบับ เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ กล่าวคือ ในปัจจุบันนี้นอกจากจะตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้วยังตกอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยอีกด้วย

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปก็คือว่า จะใช้กฎหมายฉบับใดแก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในกรณีใดบ้าง คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยต่างก็เป็นกฎหมายที่ใช้สำหรับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยด้วยกัน และกฎหมายทั้งสองฉบับนี้ก็มิได้มีผลลบล้างหรือขัดแย้งกันเลย แต่โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยเป็นกฎหมายซึ่งออกมาโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะวางระเบียบการบริหารในมหาวิทยาลัยทุกแห่งให้เป็นแนวเดียวกัน โดยได้จำแนกรายละเอียดในการปฏิบัติการไว้ในกฎกระทรวงหรือกฎทบวงในปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ที่กำหนดไว้ว่า “การกำหนดอัตราเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ การเลื่อนชั้น การโอน การสอบสวน การรักษา

วินัยและการออกจากราชการของข้าราชการและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง” ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่าจะต้องนำกฎกระทรวงหรือกฎทบวงซึ่งเป็นกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ มาใช้ในกรณีที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวคือ ต้องนำมาใช้โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกรณีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ดังกล่าวนั้นแล้วข้างต้น สำหรับข้อที่เกรงว่ากฎกระทรวงหรือกฎทบวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการในมหาวิทยาลัยจะไปบล้างอำนาจพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นกฎหมายใหญ่และสำคัญกว่าหรือไม่นั้น ย่อมไม่เป็นปัญหาเพราะสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติในขณะนั้น มีเจตนารมณ์ในการตราพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย โดยวางหลักเกณฑ์ใหญ่ๆ ไว้ในตัวพระราชบัญญัติส่วนรายละเอียดปลีกย่อยนั้นให้กำหนดโดยกฎกระทรวง เป็นการแสดงให้เห็นว่าฝ่ายนิติบัญญัติได้ให้อำนาจฝ่ายบริหารเป็นผู้ดำเนินการแทนฝ่ายนิติบัญญัติในการที่จะออกกฎหมายอันเป็นรายละเอียดปลีกย่อยของกฎหมายแม่บทได้ ทั้งนี้ โดยถือว่ากฎกระทรวงหรือกฎทบวงซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยมีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

อนึ่ง ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเข้าใจว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่บัญญัติไว้ในบทเฉพาะกาล ข้อ ๖๘ ว่า “การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยต่างๆ ให้คงเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนั้นๆ” เท่ากับว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะต้องอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเอง และเท่ากับว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ มีผลบล้างกฎ ก.ม. พ.ศ. ๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยน่าจะมีผลใช้บังคับโดยสมบูรณ์ทุกมาตรานั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า ความเข้าใจของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังคลาดเคลื่อนอยู่ เพราะการที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ บัญญัติไว้เช่นนั้น มีความหมายแต่เพียงว่าเฉพาะเรื่องการแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยต่างๆ นั้นเท่านั้นที่ไม่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ที่กำหนดให้แบ่งส่วนราชการโดยออกเป็นพระราชกฤษฎีกา กล่าวคือ ถ้ามหาวิทยาลัยใดมีกฎหมายเดิมให้ออกเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ก็ให้ออกเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเช่นนั้นได้ตามเดิม ฉะนั้น เรื่องการแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยจึงไม่เกี่ยวกับกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๗ หรือกฎทบวงในปัจจุบัน ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัย กฎกระทรวงหรือกฎทบวงดังกล่าวจึงมีผลใช้บังคับแก่มหาวิทยาลัยทุกแห่งได้โดยสมบูรณ์ในฐานะเป็นกฎหมายที่กำหนดรายละเอียดต่างๆ ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยไว้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า ในขณะนี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีกฎหมายใช้บังคับอยู่สองฉบับควบคู่กัน คือ พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยซึ่งจำแนก

รายละเอียดในการปฏิบัติไว้ในกฎกระทรวงหรือกฎทบทวน ฉะนั้น ถ้าในกรณีใดได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยหรือได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงหรือกฎทบทวนซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว ดังเช่น กรณีการกำหนดอัตราเงิน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ ฯลฯ ข้าราชการและลูกจ้างในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๗ เช่นนี้ ก็ต้องนำกฎกระทรวงหรือกฎทบทวนในปัจจุบันซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย และเป็นกฎหมายที่กำหนดไว้สำหรับกรณีการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัยโดยตรง มาใช้บังคับ เป็นต้น แต่ถ้าในกรณีใดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยหรือกฎกระทรวงหรือกฎทบทวนซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยมิได้กำหนดไว้ เช่น กรณีการแบ่งส่วนราชการ การจัดตั้งคณะ การกำหนดหลักสูตร การกำหนดปริญญาและครุวิทยฐานะ ฯลฯ ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว เช่นนี้ ก็ต้องนำพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้บังคับ

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๑๗

ความเห็นแย้ง

เรื่อง การตีความการใช้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐได้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นเรื่องจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีปัญหาในเรื่องการตีความการใช้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒ ข้อ คือ

๑. กฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ จะมีผลลบล้างบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารงานบุคคลในพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ หรือไม่

๒. ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ซึ่งมีผลลบล้างกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๗ จะทำให้พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีผลใช้บังคับได้โดยสมบูรณ์ทุกมาตราหรือไม่

สำหรับปัญหาข้อ ๑ ข้าพเจ้ามีความเห็นแย้งกับความเห็นของกรมการร่างกฎหมาย กอง ๕ ฝ่ายข้างมากที่เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ที่จะวางระเบียบการบริหารในมหาวิทยาลัยทุกแห่งให้เป็นแนวเดียวกัน โดยให้กำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติไว้ในกฎกระทรวงหรือกฎทบทวนในปัจจุบัน จึงจะต้องนำกฎกระทรวงหรือกฎทบทวนซึ่งเป็นกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ มาใช้ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ แทนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ แต่ถ้านกรณีใดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยฯ มิได้กำหนดไว้ เช่นกรณีการแบ่งส่วนราชการ การจัดตั้งคณะ การกำหนดหลักสูตร การกำหนดปริญญาและครุวิทยฐานะ ฯลฯ และได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ แล้ว ก็ต้องนำพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ มาใช้บังคับ

ข้าพเจ้าเห็นว่า เรื่องนี้มีปัญหาเกี่ยวกับแบบและอำนาจในการตราบทกฎหมายว่า กฎกระทรวงหรือกฎทบทวนที่ออกโดยอาศัยอำนาจพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยฯ จะมีผลลบล้างบทบัญญัติของพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ ได้หรือไม่ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่ากฎกระทรวงหรือกฎทบทวนที่ว่านั้น ห้ามมีผลลบล้างบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ ไม่ เพราะกฎกระทรวงหรือกฎทบทวนเป็นบทกฎหมายที่ตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจบริหาร ซึ่งมีฐานะต่ำกว่าพระราชบัญญัติที่ตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจนิติบัญญัติ ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๓ จะได้บัญญัติไว้ว่า “บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน” ก็ตาม ทั้งนี้ เพราะพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยฯ มิได้มีบทบัญญัติไว้ในตัวพระราชบัญญัตินั้นเองโดยตรง แต่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ว่า “การกำหนดอัตราเงินเดือน การ

บรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ การเลื่อนชั้น การโอน การสอบสวน การรักษา วินัยและการออกจากราชการของข้าราชการและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นส่วนราชการใน สำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง” เท่ากับได้ มอบหมายให้ฝ่ายบริหารออกกฎกระทรวงกำหนดรายละเอียดอีกชั้นหนึ่ง ผลแห่งบทบัญญัติ มาตรา ๔ นี้ จึงมีว่าบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลได้ตราขึ้นเป็นกฎกระทรวงทั้งสิ้น มิได้ ตราไว้เป็นบทบัญญัติในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยนั่นเอง ดังนั้น กฎกระทรวงซึ่งเป็นบทกฎหมายที่มีฐานะต่ำกว่าพระราชบัญญัติจึงไม่อาจลบล้างบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ ได้ เพราะถ้าให้มีผลลบล้างหรือใช้แทน พระราชบัญญัติ ก็เท่ากับให้อำนาจฝ่ายบริหารที่จะออกบทกฎหมายลบล้างหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง พระราชบัญญัติซึ่งออกโดยอำนาจนิติบัญญัติได้ แม้ว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในมหาวิทยาลัยจะบัญญัติมอบหมายอำนาจให้ออกกฎกระทรวงได้ ก็ห้ามผลทำให้กฎกระทรวงนั้น ที่อำนาจถึงกับสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบล้างบทบัญญัติที่มีอยู่ในตัวพระราชบัญญัติได้ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่ากฎกระทรวงหรือกฎทบวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยฯ ส่วนใดที่มีข้อความขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ ก็ห้ามมีผลลบล้างหรือใช้แทนบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัตินั้นได้ไม่ และบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ ยังมีผลใช้ บังคับได้ต่อไป แต่ส่วนใดที่ได้ขัดแย้งกับพระราชบัญญัตินั้นก็ย่อมมีผลใช้บังคับได้

(ลงชื่อ) ประยูร กาญจนดุล

(นายประยูร กาญจนดุล)

กรรมการร่างกฎหมาย กอง ๕

๑๑ มิ.ย. ๒๕๑๗